

DR KONCERTHUSET, KONCERTSALEN

27. & 28. FEBRUAR 2025 KL. 19.30 & 1. MARTS 2025 KL. 14.00

Carmina Burana

Martina Batič

Dirigent

Hanne Kuhlmann

Orgel

Dénise Beck

Sopran

Morten Grove Frandsen

Kontratenor

Jóhann Kristinsson

Baryton

Københavns Drengekor

DR Koncertkoret

DR Symfoniorkestret

Program

Francis Poulenc (1899-1963)

Koncert for orgel, strygere og pauker, g-mol (1938)

Andante – Allegro giocoso – Subito andante moderato – Tempo allegro. Molto agitato –
Très calme. Lent – Tempo de l'Allegro initial – Tempo Introduction. Largo

(ca. 24')

PAUSE (30') ca. 20.00/14.30

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana (1936)

'Cantiones profanae' for soli, kor og orkester

Fortuna imperatrix mundi

- Fortuna
- Fortune plango vulnera

I – Primo vere

- Veris leta facies
- Omnia sol temperat
- Ecce gratum

Uf dem anger

- Tanz
- Floret silva
- Chramer, gip die varwe mir
- Reie
- Swaz hie gat umbe
- Were diu werlt alle min

II – In taberna

- Estuans interius
- Olim lacus colueram
- Ego sum abbas
- In taberna quando sumus

III – Cour d'amours

- Amor volat undique
- Dies, nox et omnia
- Stetit puella
- Circa mea pectora
- Si puer cum puellula
- Veni, veni, venias
- In trutina
- Tempus est iocundum
- Dulcissime

Blanziflor et Helena

- Ave formosissima

Fortuna imperatrix mundi

- O Fortuna

(ca. 57')

MØD MUSIKKEN

Kl. 18.30/13.00 i Koncertsalen med Ole Bartholin Kiilerich

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes
søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

Foto: Agnete Schlichtkrull

Martina Batič har siden 2023 været chefdirigent for DR Vokalensemblet. Hun er født 1978 i Slovenien, uddannet i Ljubljana, München og i Stockholm hos kormesteren Eric Ericson. Inden hun kom til DR Vokalensemblet, var hun chefdirigent for det Franske Radiokor, og hun har også arbejdet med flere andre af Europas bedste kor.

Ved koncerterne dirigerer hun for første gang DR Symfoniorkestret, og at musik af den franske komponist Francis Poulenc er på programmet, er ikke tilfældigt. "Da jeg arbejdede i Paris, faldt jeg fuldstændig pladask for Poulenc på grund af hans vidunderlige musikalske sprog", fortæller hun.

I december 2024 udkom det første album med Martina Batič og DR Vokalensemblet. Det indeholder værker af den danske komponist Else Marie Pade og af Uroš Krek fra Slovenien.

Foto: Lars Salomonsen

Hanne Kuhlmann er domorganist ved Vor Frue Kirke, Københavns Domkirke. Det er en post, hun har haft siden 2012, og P2's radiolyttere kender hende fra de daglige transmissioner af Morgenandagten. "Morgenandagtens musikalske palet har mange farver, og jeg sætter en ære i, at jeg har spillet alt fra Bach til Beatles," siger hun.

Hanne Kuhlmann er født 1967. Hun spillede første gang til højmesse som 14-årig og blev senere uddannet på musikkonservatorierne i Aarhus og København. Udover at passe sit orgelembede, et af de fineste i Danmark, giver hun mange koncerter rundt om i Norden og det øvrige Europa. I aften er hun for første gang koncertsolist sammen med DR Symfoniorkestret.

Foto: Neda Navae

Sopranen **Dénise Beck** er født i København og debuterede i Wien i 2009. Hun har i mange år boet i Berlin og har en international karriere. Sidste år var hun solist i Spanien i opførelser af Haydns oratorium 'Årstiderne', dirigeret af den verdensberømte Jordi Savall, og til efteråret skal hun synge 'Tosca' i Stockholm.

Heldigvis optræder hun også meget i Danmark. I sidste uge sang hun hovedrollen som Suzon i Den Jyske Operas nye opsætning af Poul Schierbecks opera 'Fête Galante', og til foråret kan man opleve hende i operetten 'Den glade enke' på Operaen i København. Blandt hendes indspilninger er sange af Schierbeck og to store danske operaer, lavet sammen med DR Symfoniorkestret: 'Maskarade' af Carl Nielsen, hvor hun synger rollen som Leonore, og 'Aladdin' af C.F.E. Horneman, hvor hun er prinsesse Gulnare.

Foto: Emilia Therese

Morten Grove Frandsen er født i 1988. Han er den førende danske kontratenor, det vil sige, at han bruger den særlige sangteknik at synge i det høje falsetleje. Som de fleste andre kontratenorer er hans talstemme en dyb baryton, men han har optrænet det høje leje, som er meget efterspurgt i barokmusik og også i en hel del moderne operaer.

Sidste år fik han stor ros i rollen som David ved Det Kongelige Teaters opsætning af Händels oratorium 'Saul'. På Det Kongelige Teater har han også medvirket i bl.a. Hans Abrahamsens opera 'Snedronningen', i Thomas Adès' 'The Exterminating Angel' og i den meget omdebatterede forestilling 'Manualen' af Louise Aleinius. Blandt hans indspilninger er Beethovens 9. symfoni med Danmarks Underholdningsorkester og dirigenten Adam Fischer, hvor han synger alt-solistpartiet.

Foto: Ammiel Bushakevitz

Foto: Per Rasmussen

Barytonen **Jóhann Kristinsson** er fra Island og er uddannet i Berlin. Fra 2017 til 2019 var han medlem af ensemblet på Hamborg Statsopera, og siden har han ofte optrådt i Hamborg. Her har han også lavet en ny indspilning af Brahms' 'Ein deutsches Requiem', der udkommer i denne måned, dirigeret af Kent Nagano.

Jóhann Kristinsson synger især koncertværker, oratorier og lieder, og i den sammenhæng har han flere gange optrådt i Danmark. I 2023 kunne han høres som solist i Bachs 'Juleoratorium' sammen med Københavns Drengekor og i 2024 i samme værk med Aalborg Symfoniorkester. Sidste år var han også solist i Beethovens 9. symfoni sammen med Copenhagen Phil, og han havde den mandlige hovedrolle i Purcells opera 'Dido og Æneas' her i Koncerthuset, hvor hans partner var sopranstjernen Danielle de Niese.

Københavns Drengekor – Det Kongelige Kantori fejrer 100-års jubilæum i hele sæson 2024/25. Koret blev grundlagt i 1924 af Mogens Wøldike og er i dag tilknyttet Sankt Annæ Gymnasium, Københavns Kommunes Sangskole.

Københavns Drengekor synger både a cappella og med orkester. Ved store koncerter medvirker op til 120 sangere, idet et mandskor lægger den klanglige bund i musikken. Københavns Drengekor synger hovedsageligt klassisk musik, som er skrevet til netop drenge- og mandsstemmer. Korets omfattende virke har betydet, at personligheder som Benjamin Britten, Raphael Kubelik, Andrew Davies og Paul McCreesh alle har været gæstedirigenter. Koret har en omfattende koncertvirksomhed i Danmark og har vundet internationalt ry med dets turnéer i hele verden.

H.M. Kongen er protektor for Københavns Drengekor. Carsten Seyer-Hansen har været korets kunstneriske leder siden 2020.

Foto: Nikolaj Bransholm

DR Koncertkoret består i fuld opstilling af 74 professionelle sangere, der kommer på scenen, når publikum skal opleve den store korklang indenfor alle klassiske genrer og epoker. Koret, hvis historie strækker sig over mere end 90 år, har fra starten i 1932 været en fast musikalsk partner til DR Symfoniorkestret, både ved koncerter, på indspilninger og ved nogle af orkestrets udlandsturnéer. DR Koncertkoret har også optrådt med en lang række danske og internationale orkestre og ensembler, og man kan desuden hver sæson opleve koret alene i a cappella-kormusik. DR Koncertkoret medvirker også ofte ved DR Symfoniorkestrets populære koncerter med filmmusik.

Både det klassiske repertoire og den nye musik er vigtig for DR Koncertkoret. Per Nørgårds Symfoni nr. 3 er skrevet specielt til koret, der har opført og indspillet værker af moderne mestre som Henze, Stockhausen, Ligeti, Berio og Penderecki. Korets senest indspilning blev i britiske Gramophone fremhævet som "tremendous... [the] works are ravishingly sung"

Poul Emborg er korsyngemester for DR Koncertkoret.

DR Symfoniorkestret Carmina Burana

I denne sæson kan DR Koncertkoret også opleves her:

Galaxysymphony – The Final Odyssey
(venteliste)

9., 10., 11. & 12. april 2025

DR Koncertkoret & Rakhmaninov
23. & 24. maj 2025

Scan QR-koden og læs meget mere om DR Koncertkoret.

Foto: Nikolaj Bransholm

DR Symfoniorkestret har lige siden DR's grundlæggelse i 1925 bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang. DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været den anerkendte italienske dirigent Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA. Luisi har netop stået i spidsen for orkestrets store jubilæumsturné til Tyskland, Belgien, Østrig og Ungarn, hvor orkestret er blevet modtaget med overstrømmende begejstring af både publikum og anmeldere.

Efter indspilningen af Carl Nielsens symfonier og koncerter (Deutsche Grammophon), der har givet genlyd internationalt og modtaget adskillige priser, er orkestret og Fabio Luisi nu i

gang med at opføre og indspille alle Alexander Skrjabin's orkesterværker. Og så har orkestret og Deutsche Grammophon påbegyndt endnu et stort indspilningsprojekt: Arnold Schönberg's samlede orkesterværker, hvor første udgivelse – Verklårte Nacht – udkom digitalt i efteråret 2024, som markering af 150-året for Schönberg's fødsel. Schönberg's orkesterværker vil udkomme i løbet af de næste 5-6 år.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt. Også på sociale medier har DR Symfoniorkestret en stor fanskare – over 500 millioner seere verden over har set videoer med DR Symfoniorkestret, hvor især klip fra de populære soundtrack-koncerter med film- og computerspilmusik hitter stort.

Poulenc & Orff

Francis Poulenc: Orgelkoncert

Det store orgel i Koncerthuset høres normalt kun, når en komponist anvender orglet som del af symfoniorkestret. Kun sjældent hører man orglet som solist – men det sker denne aften, når Francis Poulencs **Orgelkoncert** fra 1938 bliver opført.

Et orkesterorgel i en koncertsal er noget temmelig andet, end den slags orgellyd, man hører i en kirke. Koncertsalens efterklang er kort, så det velkendte 'orgelbrus' fra store kirker møder man ikke her. Til gengæld kan orglet få en mere tydelig solistrolle, ligesom f.eks. klaveret i en klaverkoncert med orkester. Organisten behøver heller ikke gemme sig oppe ved orgelpulpituret, men kan sidde på scenen og have tæt kontakt med de andre musikere og dirigenten.

Francis Poulenc var helt sikkert bevidst om, at orglet automatisk får os til at tænke på kirker. For som det ofte sker i hans musik, har hans Orgelkoncert to sider – en from og en fræk. Poulenc betegnede gerne sig selv om "munk og gadedreng". Han var troende katolik, samtidig med at han havde en meget drillesyg humor. Og som homoseksuel fulgte han heller ikke den katolske kirkes bud.

Orgelkoncerten blev bestilt i 1934 af Winnaretta Singer, en meget velhavende fransk-amerikansk kunstmæcen. Koncerten blev uropført i Paris hjemme hos hende selv, hvor hun havde egen koncertsal med orgel og plads til et orkester.

I orgelkoncerten støder alvor, pjat og fromhed sammen. Rørende melodier søger efter et fristed i musikken, mens alvoren tordner omkring dem. Højtidelighed veksler med gøglermusik, der lyder som et gadeorgel fra en parisisk markedsplads. Poulencs Orgelkoncert bliver på den måde et billede af, hvordan Himlen og Jorden i hans optik går hånd i hånd. Og orglet befinder sig som instrument begge steder samtidigt.

Værket er sammensat af syv korte afsnit, der er kædet sammen uden satspauser og danner et rapsodisk flow på cirka 25 minutter. Selv om Poulenc har reduceret orkestret til blot strygere og pauker, er kontrasterne i musikken meget store, både i volumen og karakter. I indledningen virker orglets fortissimoklange som Guds dømmende ord, mens 3. del, der er koncertens længste, er meget indadvendt og sart. Her hører man virkelig Poulencs store melodiositet.

Mod slutningen slår musikken over fra mol til dur og bliver i næstsidste afsnit meget ubekymret, inden den dystre indledning vender tilbage som værkets afslutning. Blandt de mange meget personlige værker af Francis Poulenc er orgelkoncerten i det hele taget et af de mest alvorlige. Da musikken var færdig i Paris 1938, stod fascismen og krigstruslerne lige udenfor døren.

Carl Orff: Carmina Burana

Det hele begyndte en dag i 1934, da postbuddet bankede på døren hos komponisten Carl Orff og afleverede et katalog fra en antikvarboghandler. "Skæbnen mente mig det godt den dag", huskede Carl Orff tilbage. "I kataloget fandt jeg en bogtitel, som tiltrak mig med magisk kraft: **'Carmina Burana'**. Latinske og tyske sange fra et 1200-tals håndskrift fra Benediktbeuren."

Han bestilte bogen og modtog 'Carmina Burana' nogle dage senere. Den blev hans livs største inspiration:

"Da jeg åbnede bogen, fandt jeg allerede på første side den berømte afbildning af skæbnegudinden Fortuna med sit hjul. Derunder ordene "O Fortuna / Velut luna / Statu variabilis" (O skæbne, som månen er du foranderlig). Billedet og ordene overvældede mig", fortalte Carl Orff. Han blev oppe og læste hele natten, og musikken til det berømte åbningskor "O Fortuna" blev skitseret med det samme.

Carmina Burana er latin og betyder 'Beurens sange'. Disse gamle middelalderdigte var i 1803 blevet fundet i et kloster i den tyske by Benediktbeuren, og da teksterne i 1847 blev udgivet i bogform, blev samlingen udbredt til hele Europa. Som dannet person kunne Carl Orff naturligvis læse latin. Og han blev overrasket af, at Carmina Burana – selv om teksterne var fundet i et kloster! – bestod af saftige, slagkraftige og satiriske vers om livet, kærligheden, mad, hor og druk. Alt sammen beskrevet af digtere, formodentlig klerke og studenter, hvis identiteter man med få undtagelser ikke kender.

Orff lavede et udvalg af vers og tekstlinjer fra de i alt 250 tekster, og han udsatte dem for en meget direkte musik med massive rytmer og enkle, smældende korstemmer. Sådan havde han aldrig komponeret før, og den pludselige inspiration kom også bag på ham selv. Hidtil havde hans musik været i en temmelig traditionel, senromantisk stil, men nu skrev han til sin forlægger: "Alt hvad jeg hidtil har skrevet, og som De desværre har udgivet, må nu makuleres! Med Carmina Burana begynder mine "Samlede Værker"."

Foråret, kroen og kærligheden

Teksterne i Carl Orffs værk er opdelt i tre grupper. Efter de to indledende sange om skæbnens magt kommer en række sange om forårets spirende liv og de spirende forelskelser. Derefter fire sange om menneskets hæmningsløse opførsel på kroen, hvor der ædes og drikkes. Den sidste gruppe tekster handler om kurtisering og hvad deraf følger.

I Carmina Burana har seksualiteten en fremtrædende placering. Runddansen på engen er menneskets parringsleg, og beskrivelsen af liderlighed i "Tempus est iocundum" er både komisk og realistisk, når de unge mænd og piger kæmper med at beholde deres dyd: "Åh! åh! åh! Jeg brænder over det hele af en ny slags kærlighed".

Også i den situation er Gud allestedsnærværende i middelalderen, og en kættersk pointe ved værket er, at 'Øjet i det høje' er til stort besvær. Der er ikke andet at gøre end at afreagere, f.eks. ved at gå på kro. I afsnittet "In taberna" (På kroen) præsenterer Carl Orff os for et orgie af vin, mad og terningspil, hvor alle opfører sig fandenivoldsk. Selv klosterets abbed er plørefuld.

De tre sangsolister får stillet store udfordringer. I et af højdepunkterne fra ædegildet, "Den spidstegte svanes klagesang", hvor det er selve maden, der synger(!), lægger Orff tenorstemmen så højt, at man ofte vælger at give opgaven til en kontratenor, der synger i falset. Andre gange skyldes de høje toner ren kærlighedsfryd, f.eks. i den hengivne sopransolo sidst i værket, "Dulcissime" (Du sødeste).

Melodierne i Carmina Burana stammer ikke fra middelaldermanuskriptet, der kun bestod af ord. Orff komponerede nye melodier selv, og de har en firskåren enkelhed, der får musikken til at lyde rå og elementær. Det bliver understreget af at musikken ofte synges enstemmigt. Desuden valgte Orff at orkestrere musikken på en usædvanlig måde, hvor hamrende slagtøj og to gennemtrængende klaverer gør musikken primitivistisk og tidløs.

Når en musikalsk idé har præsenteret sig i Carmina Burana, udvikler den sig bevidst ikke derefter. "Jo mere fundamentalt og enkelt et udsagn er, desto mere kraftfuld bliver effekten," sagde Carl Orff. Ved at lade musikken være fundamental skabte han et korværk med universel appel – og matchede dermed de ældgamle tekster.

Jens Cornelius

Carl Orff forestillede sig, at Carmina Burana skulle opføres på en teaterscene som en "scenisk kantate" – det sker dog kun yderst sjældent. Værket har fra starten haft hjemme i koncertsalene.

Hammers komponister – Carl Orff og nazisternes yndlingsværk.

Mathias Hammer og Thorkil Jacobsen dykker ned i historien om Carmina Burana.

DR Koncerthusetets orgel

Det er tankevækkende, at orgelet – det største, mest komplicerede og sofistikerede af alle instrumenter – også er det mindst synlige med det meste af mekanikken, lyd giverne og ofte også organisten selv skjult for vore øjne. Det mægtige instrument i DR's koncertsal er ikke nogen undtagelse: Bag orgelets facade gemmer der sig næsten 6000 håndlavede orgelpiber, der spænder fra bare få centimeter til over 11 meters længde og i tonehøjde fra den dybeste rumlen til den spinkleste piben. Til gengæld sidder organisten i DR Koncertsalen – modsat i de fleste kirker - synligt for publikum, på scenen blandt orkestrets musikere.

Det tog det hollandske orgelbyggerfirma Van den Heuvel fem år at bygge orgelet. Først blev det samlet i orgelbyggerens værksted, afprøvet, så skilt ad igen, pakket ned, forsigtigt transporteret til København og installeret i DR Koncertsalen, hvor det blev indviet i 2009.

Koncertsalens arkitekt, Jean Nouvel, ønskede, at orgelet skulle se ud som 'en bambusskov af orgelpiber'. Store og små, tykke og smalle piber er arrangeret, som om de var helt tilfældigt placeret på orgelets facade. De skinnende piber på ydersiden er af tin, mens piberne inde i orgelet er lavet af kobber, zink og en særlig legering af tin og bly, der kun bruges til orgelpiber. Desuden er der brugt træsorter som mahogni, eg, ibenholt og fyr.

Organisten har brug for en god koordineringsevne, når der skal spilles på de fire manualer (rækker af tangenter) + pedal. Dertil kommer orgelets 91 forskellige stemmer (registre), der kan kombineres på tusindvis af måder med de knapper, der er placeret i rækker på begge sider af spillebordet. Med fødderne kan organisten åbne eller lukke 3 sektioner af instrumentet, indkapslet i kæmpe trækasser med venetianske skodder, og på den måde forstærke eller dæmpe instrumentets lyd.

Selv om måden, man laver orgelpiber på, stort set ikke har forandret sig i århundreder, er dette orgel samtidig topmoderne med indbygget MIDI-interface og digital teknologi i registreringen.

DR Koncertsalens orgel er blandt de allerstørste i Danmark: fascinerende at se på og lytte til – koncertens skjulte stjerne...

Michael Emery

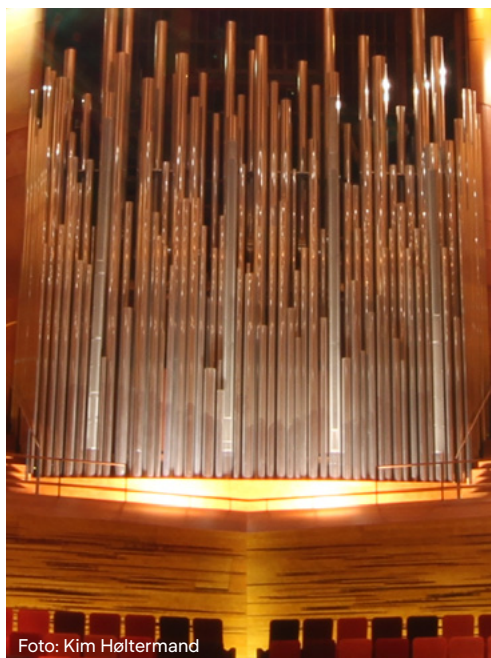

Foto: Kim Højtermand

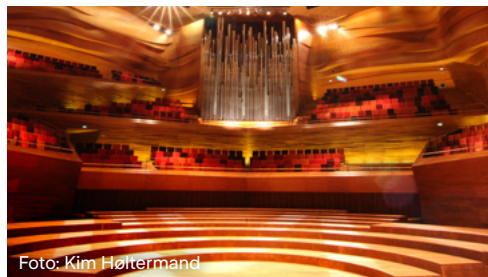

Foto: Kim Højtermand

Carl Orff: Carmina Burana (Sange fra Beuron)

Tekst: Middelalderlige vagant-digte; oversættelse: Volmer Dissing

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI (LYKKEN, VERDENS HERSKERINDE)

Kor:

O Fortuna
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat,
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata,
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis,
michi nunc contraria.
est affectus,
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora,
sine mora,
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

Falsk er Lykken
hul i ryggen,
månen lig i trofasthed:
nyet skinner,
næ oprinder,
idel ubestandighed.
Snart befaler
helveds kvaler,
snart regerer paradis;
armod, plage,
gode dage
svinder bort som vårens is.

Lykken ender,
vinden vender,
hjulet om sin akse går.
Sygdom farer,
sundhed varer,
indtil vi får sot og sår.
Halvt beskygget,
ubetrygget,
er mig Lykken huld i dag;
men i morgen
rider sorgen
bister på min nøgne bag.

Nu har Lykken
vendt mig ryggen,
hun som var mig nys så huld.
Hun forlod mig,
blev imod mig
altid falsk og svigefuld.
Ræk mig, venner,
eders hænder,
føl, hvor hjertet dunker her.
Skæbnen slog mig
og bedrog mig,
græder med mig én og hver.

Kor:

*Fortune plango vulnera
stillantibus ocellis,
quod sua michi munera
subtrahit rebellis,
verum est, quod legitur
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
occasio calvata.*

*In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus;
quidquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruui
gloria privatus.*

*Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur
nimis exaltatus
rex sedet in vertice -
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.*

I – PRIMO VERE (I DET TIDLIGE FORÅR)**Kor:**

*Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.*

*Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore;
certatim pro bravio
curramus in amore.*

Forrådt af Skæbnen klager jeg,
fra øjet tåren falder.
De gaver, Lykken skænkede mig,
hun nu tilbagekalder.
Har du mange hovedhår,
trives fremtidsmodet,
oftest dog en lod du får
uden hår på hodet.

Højt i Lykkens gyldne bo
sås jeg udvalgt trone,
om min tinding vandt sig fro
heldets blomsterkrone.
Sorgløs var min sjæl, og alt
lyksaligt som i Eden,
indtil jeg fra højden faldt,
berøvet herligheden.

Lykkens hjul i cirkel går,
i dybet ned jeg tvinges;
andre Lykkens tinde når,
til tops en konge svinges.
Snart er højheds stund forbi,
magten ham berøvet,
thi dybt nede vinder vi
Hecuba i støvet.

Vårens glade ansigtstræk
lyser over jorden,
jager vinterkulden væk
til dens bo i norden.
I en yndig broget dragt
vårgudinden hyldes;
fugle priser Floras magt,
med jubel luften fyldes.

Født af hendes hulde skød
solen ny opstiger.
Phoebus' smil har fået glød,
blomster mod ham higer.
Zephyr vifter, stormer ej,
smeltet bort er isen.
Lad os nu i elskovs leg
kappes om førsteprisen.

*Cytharizat cantico
dulcis philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetit avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.*

Baryton:

*Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
faciem Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.*

*Rerum tanta novitas
in solemnitate vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.*

*Ama me fideliter,
fidem meam nota
de corde totaliter
et ex mente nota,
sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter
volvitur in rota.*

Kor:

*Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia,
purpuratum
floret pratum,
sol serenat omnia.
Iam, iam cedant tristitia!
Estas redit,
nunc recedit
hyemis sevitia.*

Som en kithar lyder klart
nattergalens trille,
og den grønne eng er snart
fuld af blomster vilde.
Fugleskarer nu bebor
skovens lyse steder,
og de unge pigers kor
forjætter tusind glæder.

Solens lys, så fint og klart
hele verden fryder;
venlig er april, og snart
nyfødt liv fremskyder.
Svenden og hans jomfru nu
efter elskov længes;
liv og ungdom, fro i hu,
om Gud Amor trænges.

Alt, som just til live kom,
vil til vårens ære
følge dens befaling om
uden sorg at være.
Elskede, jeg husker dig.
Mens dit forår varer,
hold mig fast, og glem mig ej,
dit eget du bevarer.

Elsk mig tro. For dig endnu
kun mit hjerte brænder.
i mit ganske sjæl og hu
ingen svig jeg kender.
Langt af led min længsels ve
nær til dig mig bringer.
Grant jeg kan dit ansigt se;
uros kval mig tvinger.

Dig vi hylder,
vår, som tryller
lyse glæder frem på ny;
blomsters mylder
engen fylder,
himlen stråler uden sky.
Bort med sorg og kummer bleg.
Atter kommer
liflig sommer;
vintrens vilde barskhed veg.

*Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit
ver estatis ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub estatis dextera.*

*Gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis;
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paridis.*

UF DEM ANGER (PÅ ENGEN)

Orkester: Tanz (Dans)

Kor:

*Floret silva nobilis
floribus et foliis,
ubi est antiquus
meus amicus?
Hinc equitavit,
eia, quis me amabit?*

*Floret silva undique,
nah mime gesellen ist mir we.
Gruonet der walt allenthalben,
wa ist min geselle also lange?
Der ist geritten hinnen,
owi, wer soll mich minnen?*

Kor:

*Chrämer, gip die varwe mir,
diu min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ihr dank
der minnenliebe noete.
Seht mich an,
jungen man!
Lat mich ju gevallen!*

Solen skinner,
frosten svinder;
bort gik sneen. Hvilken lyst.
Hagl ej svier;
nu alt dier
våren somrens rige bryst.
Den vist stunder til sin grav,
som nu tynges,
ej forynges
under vårens herskerstav.

Fro sig fryder,
saligt nyder
honningmost i bredfuldt mål
de, der bryder
bånd og gyder
fyrig vin i elskovs skål.
Lad os da på Kypris' bud
glæden signe,
Paris ligne,
Troerkongens ædle skud.

Nu slår skoven ud sin pragt,
klæder sig i forårsdragt.
Min ven fra sidste sommer,
mon igen han kommer?
Ak, han red sin vej.
Eja, hvem skal elske mig?

Nu er skoven grøn at se,
for min elskte bær jeg ve.
Skoven er grøn alle vegne,
hvor er min elskede henne?
Ak, han er redet sin vej.
Oh ve, hvem skal elske mig?

Kræmmer, giv den farve mig,
som kenderne gør røde,
at jeg kan de unge mænd
ved dens hjælp
til høvisk elskov nøde.
Se herhen,
unge mænd.
Lad mig jer behage.

Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen!
Minne tuot iu hoch gemuot
unde lat iuch
in hohen eren schouwen.
Seht mich an,
jungen man!
Lat mich ju gevallen!

Wol dir werlt, das du bist
also freudenriche!
Ich will dir sin untertan
durch din liebe
immer sicherliche.
Seht mich an,
jungen man!
Lat mich ju gevallen!

Orkester: Reie (Kædedans)

Kor:

Swaz hie gat umbe,
daz sint alle megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan.
Ah! Sla!

Chume, chum, geselle min,
ih enbite harte din,
ih enbite harte din,
chume, chum, geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum un mache mich gesunt,
chum un mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe,
daz sint alle megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan.
Ah! Sla!

Kor:

Were diu werlt alle min
von deme mere unze an den Rin,
des wolt ih mih darben,
daz diu chünegin
von Engellant
lege an minen armen.

Elsker, alle ædle mænd,
med høvisk elskovs lue.
Elskov står jer højlig an.
Lad jer da
med megen elskov skue.
Se herhen,
unge mænd.
Lad mig jer behage!

Hil dig, verden, at du er
så frydelig med ære.
Jeg vil gennem kærlighed
verdens undersåt
alt bestandig være.
Se herhen,
unge mænd.
Lad mig jer behage!

Her går dansen rundt i ring,
piger danser fro omkring.
Sådan vil de, uden mænd,
danse deres sommer hen.
Ah! Sla!

Kom, min ven, å kom til mig,
hjertet længes efter dig.
Hjertet længes efter dig,
kom, min ven, å kom til mig.

Søde rosenrøde mund,
kom og gør mig rask og sund.
Kom og gør mig rask og sund,
søde rosenrøde mund.

Her går dansen rundt i ring,
piger danser fro omkring.
Sådan vil de, uden mænd,
danse deres sommer hen.
Ah! Sla!

Var al den vide verden min
fra havets bred til floden Rhin,
jeg opgav glad det hele,
hvis Englands dronning
faur og fin
mit leje ville dele.

II - IN TABERNA (PÅ KROEN)

Baryton:

*Estuans interitus
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi,
similis sum folio,
de quo ludunt venti.*

*Cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.*

*Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tement vincula,
non me temet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.*

*Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocus est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.*

*Via lata gradior
more iuventutis,
implicor et vitilis,
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.*

Medens jeg i sjælens dyb
føler harmen syde,
skal med bitter spot mit ord
til mit hjerte lyde:
Skabt af svagt og usselt stof,
der kun lidet vejer,
ligner jeg et blad, det let
sig for vinden drejer.

Mens det på den vise mand
er et sikkert mærke,
at til bo han vælger sig
klippens grund den stærke,
lignes kan jeg dåre stor
ved en flod, der rinder
rastløs og i samme seng,
aldrig hvile finder.

Som på hav et skib, der ej
ført af styrmand bliver,
som en fugl på luftens vej
viljeløs jeg driver;
intet bånd og ingen slå
mig at tvinge mægter,
slette sæder fryder mig,
gode jeg fornægter.

Sindets alvor falder tungt
og kun lidt mig drager;
spøg og skæmt gør hjertet fro
og som honning smager.
Alt, hvad Venus byder mig,
stedse mig behager,
hun, som i det sløve sind
aldrig bolig tager.

Ad den brede vej jeg går,
som de unge plejer;
ej til dyden står min hu,
lasten vinder sejer;
mest betænkt på elskovs lyst
og kun lidt på frelsen
plejer jeg mit skind, og bort
går min sjælehelsen.

Cignus ustus cantat (Den stegte svanes sang)

Tenor og mandskor:

*Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!*

*Girat, regirat garcifer;
me rogi urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!*

*Nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,
dentes frendentes video:
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!*

Baryton og mandskor:

*Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii
voluntas mea est,
et qui mane me quesierit
in taberna,
post vesperam nudus egreditur,
et sic denudatus veste
clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti
sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!*

Mandskor:

*In taberna quando sumus,
non curamus quid sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.*

Søens pryd jeg fordum var,
skøn at se jeg fordum var,
en svanes hvide fjer jeg bar.
Stakkel, stakkel,
sort at skue
og brændt og branket stærkt.

Spiddet drejer, vender mig,
ilden svider, brænder mig;
kokken til bords nu sender mig.
Stakkel, stakkel,
sort at skue
og brændt og branket stærkt.

Ind på fad de bærer mig,
vingernes afmagt lærer jeg,
glimtende tænder begærer mig.
Stakkel, stakkel,
sort at skue
og brændt og branket stærkt.

Jeg er vellevnernes præst,
og jeg omgås de drikfældige,
og til spillernes menighed
står min hu,
og den, der om morgenen
søger mig i værtshuset,
skal gå nøgen derfra om aftenen,
og således berøvet sine klæder
skal han råbe:
Wafna, wafna!
Nedrigt har os
Skæbnen holdt for nar,
livets lyst den røvet har,
alt hvad der vor glæde var.

Her på kroen hos hinanden
gir vi verdens jammer fanden,
kiler straks på terningspillet,
vi får aldrig lysten stillet.
Vin er det, hvorom vi spiller,
vin hver gang en terning triller.
Kom, hvis I har lyst at høre,
hvilket liv på kro vi fører.

*Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur,
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem,
sed pro Baccho mittunt sortem.*

*Primo pro nummata vini;
ex hac bibunt libertini,
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt ter pro vivis,
quater pro Christianis cunctis,
quiquies pro fidelibus defunctis,
sextis pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.*

*Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.*

*Bibit hera, bibit herus,
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constans, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.
Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit iste, bibit ille,
bibunt centum, bibunt mille.*

*Parum sexcente nummate
durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta.
Quamvis bibant mente leta,
sic nos rodunt omnes gentes
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum justus non scribantur.*

Nogle spiller, nogle drikker,
nogle under bordet ligger.
De, hvem det er ilde gået,
bliver indtil skjorten flået;
én tar tøj på, han har vundet,
én har sække om sig bundet;
vinens gud forjager sorgen,
døden kommer først i morgen.

Først en skål, som det sig sømmer,
for det vinfad, vi nu tømmer.
Så en skål for dem i spjældet,
tre udbringes almenvellet,
fire for al kristenheden,
fem for dem, der vandred heden,
seks for piger med slemme lyster,
syv for hver undløben kryster.

Otte for alle perverse fyre,
ni for de munke, ingen kan styre,
ti for dem, hvem bølgen bærer,
elve for alle trættekære,
tolv for mænd som inderlig angre,
tretten for tøsene der blev svangre.
Skål for konge, skål for pave,
skål for høje, skål for lave.

Vældigt drikker mand som kvinde,
drikker vært med samt værtinde,
drikker karlen med soldaten,
drikker pigen med prælaten,
drikker raske, drikker sløve,
drikker blinde mænd med døve,
drikker lamme, drikker stumme,
drikker vise, drikker dumme.
Drikker degn og musikanter,
drikker fuglefri drabanter,
drikker oldinge og knægte,
drikker elskovsbørn med ægte,
drikker søster, drikker broder,
drikker bedstemor og moder,
drikker fyrsten, drikker lusen,
drikker hundred, drikker tusind.

Sekshundred fade kan ikke
række, når alle vil drikke
uden mål og uden grænse,
uden verdens dom at ænse.
Sådan vi i vanry kommer,
sådan får vi tomme lommer.
Lad bagtalerne beskæmmes,
deres navne evig glemmes.

III – COUR D'AMOURS (ELSKOVSHOFFET)

Sopran og drengekor:

*Amor volat undique,
captus est libidine.
luvenes, iuvenule
coniunguntur merito.
Siqua sine socio,
caret omni gaudio,
tenet noctis infima
sub intimo
cordis in custodia:
fit res amarissima.*

Amor fuld af elskovs trå,
flyver ind trods lås og slå;
mand og mø med føje må
frydes i hinandens favn.
Den, som føler elskovs savn,
lider kvide uden navn,
gemmer inderst mulm og nat;
af sorg og savn
tæres hjertet, vorder mat.
Ak, hvor besk at stå forladt.

Baryton:

*Dies, nox et omnia
mihi sunt contraria,
virginum colloquia
me fay planszer,
oy suvenz suspirer
plu me fay temer.*

Barnets muntre spøg og leg
har ingen glæder mer for mig.
Taler med en jomfru jeg,
mit hjerte slår,
og min tro mig forgår,
gråd i øjet står.

*O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite,
mihi mesto parcite,
grand ey dolor,
attamen consulite
per voster honur.*

Kammerater, leg og le.
Ved I råd, da sig mig det.
Lad mig ene med min ve.
Lå jeg i muld!
Hjælp mig dog, I kan måske.
Ak, vær mig huld.

*Tua pulchra facies,
me fay planszer milies,
pectus habens glacies,
a remender,
statim vivus fierem
per un baser.*

Jeg er i din skønheds vold,
og jeg græder tusindfold,
barmen er som is så kold.
Du gør mig sund,
du gir mig liv igen
kun med din mund.

Sopran:

*Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.*

Stod der en pige sød
klædt i en kjole rød.
Rørtes den, af silke syet,
knitrede den højt af fryd.
Eja.

*Stetit puella,
tamquam rosula;
facie splenduit
et os eius floruit.
Eia.*

Stod der en pige sød
alt som en rose rød.
Med sit øje stråled hun,
blomstred med sin fagre mund.
Eja.

Baryton og kor:

*Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet.*

*Tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
lucem donans tenebris.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet.*

*Vellet deus, vellent dii,
quod mente proposui,
ut eius virginea
reserassem vincula.
Manda liet, manda liet,
min geselle chumet niet.*

Mandskor:

*Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscescente,
pariter e medio
apulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labiis.*

Dobbeltkor:

*Veni, veni, venias,
ne me mori facias,
hyrca, hyrce, nazaza,
trillirivos ...*

*Pulchra tibi facies,
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!
Nazaza!*

*Rosa rubucundior,
lilio candidior,
omnibus formosior,
semper in te glorior!
Nazaza!*

Sukke gør mit hjerte trangt,
lide må jeg, ak, så mangt
for din skønhed, jomfru stolt.
Du har mig min smerte voldt.
Kom til mig, kom til mig.
Nej, min elskte kommer ej.

Dine øjnes klare glans
er som solens strålekrans,
lyser op som lynets skær
mellem mørke skyers hær.
Kom til mig, kom til mig.
Nej, min elskte kommer ej.

Alle guder stå mig bi.
Kun det håb jeg lever i:
hendes kærlighed at nyde,
hendes jomfrusegl at bryde.
Kom til mig, kom til mig.
Nej, min elskte kommer ej.

Når knøsen med sin pigelil
er ene, døren lukket til,
søde forening!
Med elskovs bløde stigen
svinder skyhed, angst og skam;
og han hos hende, hun hos ham
en himmelsk fryd fornemmer
i læber, hænder, lemmer.

Kom, å kom, å kom, min skat,
eller døden slår mig brat,
hyrca, hyrce, nazaza,
trillirivos ...

Hvilket ansigt, hvilket smil.
Øjet sender pil på pil.
Hvilke lokker, hvilke bryn.
Hvilket underdejlign syn.
Nazaza!

Rosen ej dig kommer nær,
liljen viger, hvid og skær.
Skønne pige, faur og fin,
højt jeg jubler: du er min!
Nazaza!

Sopran:

*In trutina mentis dubia
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo;
ad iugum tamen suave transeo.*

Sopran, baryton, kor, drengekor:

*Tempus est iocundum,
o virgines,
modo congaudete
vos iuvenes.
Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereor.*

*Mea me confortat
promissio,
mea me deportat
negatio.
Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereor.*

*Tempore brumali
vir patiens,
animo vernali
lasciviens.
Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereor.*

*Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudit
simplicitas.
Oh, oh, oh,
totus floreo,*

Ingen råd mit pighjerte ved,
vægten svinger op og ned:
kyskhed eller attrås salighed?
Jeg vil – nu det – nu hint igen,
er nuets slave – nuets ven,
gir helst mig til det søde hen.

Glædens tid er inde,
å piger små.
De unge knøse længes
med heftig trå.
Å – å – å,
sødt jeg brænde må,
ungdomsfrisk i blodet svulmer
elskovs vilde trå.
Denne nye elskov
vil, jeg skal forgå.

Når jeg løfter aner,
det gør mig hed,
men din kulde maner
i helved ned.
Å – å – å,
sødt jeg brænde må,
ungdomsfrisk i blodet svulmer
elskovs vilde trå.
Denne nye elskov
vil, jeg skal forgå.

Vintren kun kan blive
i ro, forsagt,
våren er til live
af lyster vakt.
Å – å – å,
sødt jeg brænde må,
ungdomsfrisk i blodet svulmer
elskovs vilde trå.
Denne nye elskov
vil, jeg skal forgå.

Hendes renhed bringer
min glød i brand.
Barnligheden tvinger
min ild på stand.
Å – å – å,
sødt jeg brænde må,

*iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.*

*Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra,
iam pereo.
Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.*

Sopran:

*Dulcissime,
totam tibi subdo me!*

ungdomsfrisk i blodet svulmer
elskovs vilde trå.
Denne nye elskov
vil, jeg skal forgå.

Sig mig, sig mig, pige,
hvornår, hvornår?
Kom, du elskelige,
ak, jeg forgår.
Å – å – å,
sødt jeg brænde må,
ungdomsfrisk i blodet svulmer
elskovs vilde trå.
Denne nye elskov
vil, jeg skal forgå.

Du dejligste,
helt jeg undergi'r mig dig.

BLANZIFLOR ET HELENA (BLANZIFLOR OG HELENA)

Kor:

*Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar,
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena,
Venus generosa!*

Hil dig, favre dejlighed,
perle uden lige.
Hil dig, alle pigers pryd,
mageløse pige.
Hil dig, verdens stråleskær,
blomst som verden pryder,
Blanziflor og Helena,
Venus uden lyder.

FORTUNA IMPERATRIX MUNDI (LYKKEN, VERDENS HERSKERINDE)

Kor:

*O Fortuna
velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis acriem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.*

Falsk er Lykken
hul i ryggen,
månen lig i trofasthed:
nyet skinner,
næ oprinder,
idel ubestandighed.
Snart befaler
helveds kvaler,
snart regerer paradis;
armod, plage,
gode dage
svinder bort som vårens is.

*Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.*

*Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!*

Lykken ender,
vinden vender,
hjulet om sin akse går.
Sygdom farer,
sundhed varer,
indtil vi får sot og sår.
Halvt beskygget,
ubettrygget,
er mig Lykken huld i dag;
men i morgen
rider sorgen
bister på min nøgne bag.

Nu har Lykken
vendt mig ryggen,
hun som var mig nys så huld.
Hun forlod mig,
blev imod mig
altid falsk og svigefuld.
Ræk mig, venner,
eders hænder,
føl, hvor hjertet dunker her.
Skæbnen slog mig
og bedrog mig,
græder med mig én og hver.

FREDAG 28. FEBRUAR 2025 KL. CA. 21.30
DR KONCERTHUSETS FOYER

Extranummer Late night-koncert

Zachary Hatcher, harpe
Anna Juuliska Nykvist, fløjte
Søren Elbo, klarinet
Ludvig Gudim, violin
Kern Westerberg, violin
Magda Stevensson, bratsch
Chul-Geun Park, cello
Astor Cortabarría, bas

Vil du forlænge koncertoplevelsen og komme tættere på musikerne i DR Symfoniorkestret? Så bliv hængende i foyeren efter koncerten fredag 28. februar, hvor en lille gruppe musikere spiller en intim late night-koncert i uformelle rammer. Baren er åben, lyset er dæmpet og musikerne har selv sammensat programmet og fortæller om musikken.

29. & 30. MAJ 2025
KONCERTSALEN

Hannigan & Girl Crazy

Den enestående Barbara Hannigan er både dirigent og sangsolist i et spændende program, der krydser genregrænser og musikalske epoker. Koncerten åbner med et stemningsfuldt værk af komponisten Golfram Khayam og afsluttes med Gershwins glædestrålende musik fra musicalen Girl Crazy.

DR
Symfoni
Orkestret

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

DR Koncertkoret

Scan QR-koden og læs meget mere om DR Koncertkoret.

KORINDSTUDERING

Carsten Seyer-Hansen

Sopran

Anna Miilmann
Christine Nonbo Andersen
Jihye Kim
Camilla Toldi Bugge
Nina Fischer
Magdalena Kozyra
Anna Carina Sundstedt
Anne Christine Berggreen
Tine Skat Matthiessen
Klaudia Kidon
Malene Nordtorp
Philippa Cold
Julie Borgwardt-Stampe
Marianne Mailund Heuer
Hanna Kappelin
Louise Odgaard
Iben Silberg
Anna Maria Wierød
Katrin Helena Kuslap
Marianne G. Nielsen

Alt

Rikke Lender
Hanna-Maria Strand

Susanna Elin Gøtz
Anna Caroline Olesen
Lone Mahaut Grønnum
Hanne Struck-Schønning
Hanne Marie le Fevre
Astrid Elise Zeciri-Thomsen
Rie Koch
Linnéa Lomholt
Maria Erlansson
Susanne Balle
Kristine Gether
Aleksandra Vagner Pedersen
Simone Rønn
Rose-Ann Selmer
Eva Wöllinger-Bengtson
Elenor Wiman

Tenor

Emil Lykke
Adam Riis
Jakob Knudsen Pedersen
Jens Rademacher
Morten Schønberg Sørensen
Kristoffer Appel
Benjamin Nellemose
Anders Grunth
Nils Greenhow
Rasmus Gravers Nielsen

John Andert
Palle Skovlund
Jens Olav Heckmann
Jacob Heide Madsen
Joseph Mossop
Niklas de Fries

Bas

Jakob Soelberg Miskow
Lauritz Jakob Thomsen
Johan Bogren
Piet Larsen
Hans Lawaetz
Asger Lynge Petersen
Jakob Vad
Richard Låås
Lucas Bruun de Neergaard
Johan Karlström
Daniel Åberg
David McCune
Rasmus Kure Thomsen
Paul Frederiksen
Mikkel Tuxen
Stefan Cushion
Per Høyer
Jacob Ægidius

Torsdagskoncerten på P2 & i DR Lyd

Hør Torsdagskoncerten direkte i P2 Koncerten eller når det passer dig i DR Lyd. Du kan også finde koncerter med DR Symfoniorkestret på DRTV.

DR SymfoniOrkestret

Scan QR-koden og læs meget mere om DR SymfoniOrkestret.

KONCERTMESTER

Ludvig Gudim

Violin 1

Ludvig Gudim
Soo-Jin Hong
Bartosz Skibinski
Jan Leif Rohard
Johannes Søren Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Sarah Jillian McClelland
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Johanna Qvamme
Kern Westerberg
Jenny Asparro

Violin 2

Gunvor Sihm
Malin William-Olsson
Joaquín Páll Palomares
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Hedvig Oftedahl Vivanco
Jonida Luisa Tafila
Ida Balslev
Violeta Daniela Mönnekes
Austin Lee Hansen
Borbála Brezovszky

Bratsch

Yu Sun
Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen
Katrine Reinhold Bundgaard
Stine Hasbirk Brandt
Katarzyna Bugala
Magda Stevensson
Einar Kyvik Bauge
Eva Katrine Dalsgaard
Naja Helmer

Cello

Soo-Kyung Hong
Henrik Dam Thomsen
Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Hyazintha Andrej
Mihai Fagarasan

Bas

Joel Gonzalez
Einars Everss
Astor Cortabarría Adde
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Gerrit H. Mylius
Mads Lundahl Kristensen
Thoralf Strandli Pedersen

Fløjte

Anna Nykvist
Russell Satoshi Itani
Ingrid Søfteland Neset

Obo

Eva Steinaa
Ulrich Trier Ortmann
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Klaus Tönshoff
Søren Elbo

Fagot

Audun Halvorsen
Dorte Bennike
Britta Cortabarría

Horn

Oskar Lejonclou Marklund
Dominika Piwowska
Jakob Arnholtz
Erling Robert Eydal

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum

Basun

Jonathan Ronald Goodwin
Brian Bindner
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Thomas Andre Røisland

Tasteinstrumenter

Per Salo
Rikke Sandberg

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Jakob Weber Egholm
Nicola Carrara
Mads Hebsgaard Andersen
Mathias Birch
Oliver Kragelund

Pauker

René Felix Mathiesen

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMÅAL
AUGUSTINUS FONDEN
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
BECKETT-FONDEN
SPORTGOODSFONDEN
KNUD HØJGAARDS FOND
AXEL MUUSFELDT'S FOND
WILHELM HANSEN FONDEN
GANGSTEDFONDEN
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2: Kim Bohr

Repertoirechef: Tatjana Kandel

Leder for DR Symfoniorkestrets udvikling og drift: Michael Aaberg Thomsen

Kunstnerisk leder for DR Koncertkoret: Michael Emery

Produktionstilrettelægger: Karen Skriver Zarganis

Producent, DR Koncertkoret: Peter Tönshoff

Produktionsledere: Jakob Helmer Mørck, Morten Danvad, Cecilie Honoré

Lydproducer: Eskild Skovbakke Winding

Musiktekniker: Mikkel Nymand

Redaktør: Helle Kristensen

Design: DR Koncerthuset

Tryk: Bording Danmark A/S